

พระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
ในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษ
พ.ศ. ๒๕๖๒

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ
พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว

ให้ไว้ ณ วันที่ ๙ ตุลาคม พ.ศ. ๒๕๖๒
เป็นปีที่ ๔ ในรัชกาลปัจจุบัน

พระบาทสมเด็จพระปรเมนทรรามาธิบดีศรีสินทรมหาวชิราลงกรณ พระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว
มีพระบรมราชโองการโปรดเกล้าฯ ให้ประกาศว่า

โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัด
ศรีสะเกษเพื่อรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชน

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๗๕ ของรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย และมาตรา ๕
แห่งพระราชบัญญัติสถานบริการ พ.ศ. ๒๕๐๙ จึงทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ตราพระราชกฤษฎีกา
ขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

มาตรา ๑ พระราชกฤษฎีกานี้เรียกว่า “พระราชกฤษฎีกากำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาต
ให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษ พ.ศ. ๒๕๖๒”

มาตรา ๒ พระราชกฤษฎีกานี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษา
เป็นต้นไป

มาตรา ๓ ในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษ ให้เฉพาะเขตอันมีปริมณฑลดังต่อไปนี้ เป็นพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ

(๑) พื้นที่บริเวณที่ ๑ (ตำบลโพธิ์ อำเภอมือเกรงศรีสะเกษ)

จุดที่ ๑ คือ จุดที่ตั้งอยู่ขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ พากใต้ ตรงจุดที่อยู่ริมลำห้วยแฮด ฝั่งตะวันออก

ด้านเหนือ

จากจุดที่ ๑ เป็นเส้นเลียบขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ พากใต้ ไปทางทิศตะวันออก เป็นระยะ ๒,๔๒๙ เมตร ถึงจุดที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ พากใต้

ด้านตะวันออก

จากจุดที่ ๒ เป็นเส้นตรงไปทางทิศใต้ ถึงจุดที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ที่ระยะขนาน ๔๐๐ เมตร กับขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ พากใต้

ด้านใต้

จากจุดที่ ๓ เป็นเส้นขนานระยะ ๔๐๐ เมตร กับขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ พากใต้ ไปทางทิศตะวันตก ถึงจุดที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ริมลำห้วยแฮด ฝั่งตะวันออก ตรงจุดที่ตั้งอยู่ที่ระยะขนาน ๔๐๐ เมตร กับขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ พากใต้

ด้านตะวันตก

จากจุดที่ ๔ เป็นเส้นเลียบลำห้วยแฮด ฝั่งตะวันออก ไปทางทิศเหนือ บรรจบกับจุดที่ ๑

(๒) พื้นที่บริเวณที่ ๒ (ตำบลสำโรง อำเภอกุสุมาลย์)

จุดที่ ๑ คือ จุดที่ตั้งอยู่ห่างจากขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ พากใต้ เป็นระยะขนาน ๒๐๐ เมตร และอยู่ติดกับแนวเขตที่ทำารองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรง พากตะวันออก

ด้านตะวันตก

จากจุดที่ ๑ เป็นเส้นเลียบแนวเขตที่ทำารองค์การบริหารส่วนตำบลสำโรง ไปทางทิศเหนือ ถึงถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ และเป็นเส้นเลียบขอบทางถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ พากตะวันออก ไปทางทิศเหนือ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ ถึงจุดที่ ๒ ซึ่งตั้งอยู่ที่ระยะขนาน ๑๕๐ เมตร กับขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ พากเหนือ

ด้านเหนือ

จากจุดที่ ๒ เป็นเส้นขนานระยะ ๑๕๐ เมตร กับขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ ฟากเหนือ ไปทางทิศตะวันออก ผ่านถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ เป็นระยะ ๑,๑๖๔ เมตร ถึงจุดที่ ๓ ซึ่งตั้งอยู่ที่ระยะขนาน ๑๕๐ เมตร กับขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ ฟากเหนือ

ด้านตะวันออก

จากจุดที่ ๓ เป็นเส้นตั้งฉากกับทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ ฟากเหนือ ไปทางทิศใต้ ผ่านทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ ถึงจุดที่ ๔ ซึ่งตั้งอยู่ที่ระยะขนาน ๒๐๐ เมตร กับขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ ฟากใต้

ด้านใต้

จากจุดที่ ๔ เป็นเส้นขนานระยะ ๒๐๐ เมตร กับขอบทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๒๖ ฟากใต้ ไปทางทิศตะวันตก ผ่านถนนสาธารณะไม่ปรากฏชื่อ บรรจบกับจุดที่ ๑ ทั้งนี้ ภายในแนวเขตตามแผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกานี้

มาตรา ๔ พระราชกฤษฎีกานี้ไม่ใช้บังคับแก่สถานบริการที่ได้รับอนุญาตให้ตั้งก่อนวันที่พระราชกฤษฎีกานี้ใช้บังคับ และสถานบริการที่อยู่ในสถานที่ตั้งโรงแรมตามกฎหมายว่าด้วยโรงแรม

มาตรา ๕ ให้รัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทยรักษาการตามพระราชกฤษฎีกานี้

ผู้รับสนองพระบรมราชโองการ

พลเอก ประยุทธ์ จันทร์โอชา

นายกรัฐมนตรี

๐ ๐.๕ ๑ กิโลเมตร

(นายวิระศักดิ์ วิจิตรแสงศรี)
ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

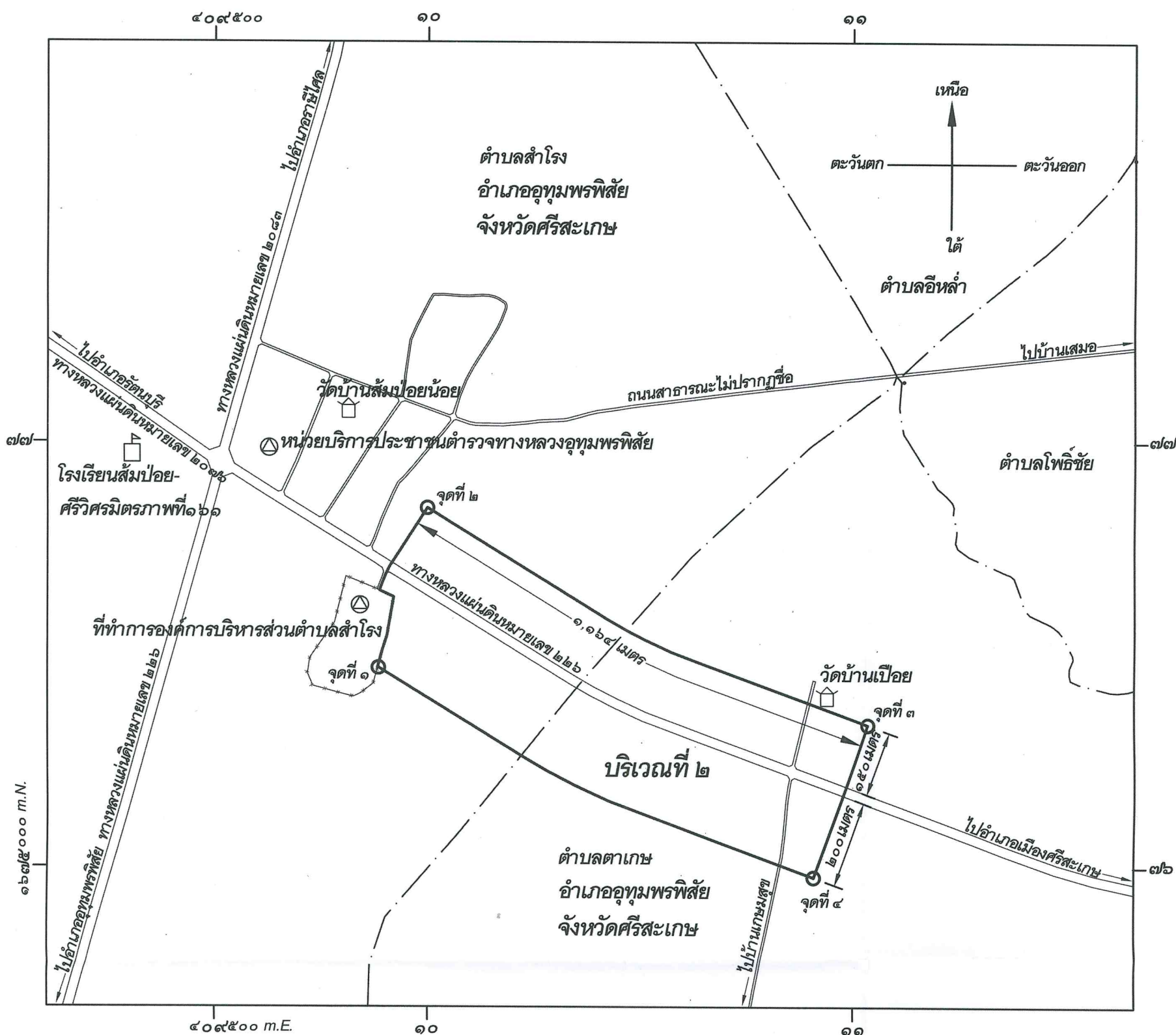
แผนที่ท้ายพระราชกฤษฎีกา
กำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
ในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษ

พ.ศ. ๒๕๖๒

มาตราส่วน ๑ : ๑๐,๐๐๐

๐ ๐.๕ ๑ กิโลเมตร

แผนที่หมายเลข ๒/๒

เครื่องหมาย

- แนวเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการ
- เขตตำบล
- ทางหลวง ถนน ซอย
- รั้ว
- สถานที่ราชการ
- มหาวิทยาลัย วิทยาลัย โรงเรียน
- วัด ศาสนสถาน

(นายพิศุทธิ์ศักดิ์ รัตนวรรณ)
โยธาธิการและผังเมืองจังหวัดศรีสะเกษ

(นายวิระศักดิ์ วิจิตรแสงศรี)
ผู้ว่าราชการจังหวัดศรีสะเกษ

หมายเหตุ :- เหตุผลในการประกาศใช้พระราชกฤษฎีกาฉบับนี้ คือ โดยที่เป็นการสมควรกำหนดเขตพื้นที่เพื่อการอนุญาตให้ตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อให้การตั้งสถานบริการในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษเป็นไปด้วยความเรียบร้อยอันจะเป็นประโยชน์ในการรักษาความสงบเรียบร้อยของประชาชนในท้องที่จังหวัดศรีสะเกษ จึงจำเป็นต้องตราพระราชกฤษฎีกานี้